

100

MAIRONIS

LIETUVIU GYDYTOJU biuletenis

balandis
1962

VI

LIETUVIŲ GYDYTOJŲ BIULETENIS

Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjungos organas

Leidžia: Illinois Lietuvių Gydytojų Draugija

Redaguoja: Vyr. redaktorius — dr. S. Biežis,

3241 W. 66 Place. Chicago 29, Ill. U.S.A.

Tel. RE 7-7868.

Redakcinė Komisija: — dr. S. Budrys, dr. A. Garūnas,

dr. V. Tauras, dr. K. Ambrozaitis, I. Makštutienė

Administratorius: dr. A. Garūnas,

2737 W. 71 Street, Chicago 29, Ill. U.S.A.

Prenumeratos kaina: metams — 3 dol.

Prenumeratą siūsti administratoriui.

Spausdina: M. Morkūno spaustuvė, 6051 S. Ashland Ave.

Chicago, Ill., Tel. PR 8-9313.

Straipsniai su autorių pavardė ar slapyvarde nebūtinai išreiškia leidėjų ar redakcijos nuomonę.

Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra kalbos, formos ir stiliaus atžvilgiu.

LITHUANIAN AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION

BULLETIN

EDITOR DR. S. BIEŽIS, 3241 W. 66 Pl., Chicago 29, Ill.

Subscription: \$3.00 per year

Liet. Gyd. Biuletenio skaitytojų dėmesiui

Labai prašome visus L. G. Biuletenio skaitytojus prisiųsti tris dolerius už 1962 m. prenumeratą neatidėliojant, nes trūksta lėšų tolimesniam Biuletenio leidimui. Kas dar nėra sumokėjęs už pernykščius metus prašome prisiųsti penkis dol.

Siųsti pinigus adresu:

Dr. A. Garunas

2737 W. 71 St. Chicago 29, Illinois.

JONAS MAČIULIS — MAIRONIS

Jonas Mačiulis Maironis gimė 1862 m. spalio 4 d. Žemaitijoje; mirė 1932 m. birželio 28 d. Kaune. Šiais metais sueina 100 metų nuo jo gimimo ir 30 metų nuo mirties.

Lietuviai gydytojai pagarbiai mini Maironio 100 metų sukaktį dėl jo didelių nuopelnų tautos atgimimui. Jis gyveno ir veikė, kada dr. J. Basanavičius, dr. V. Kudirka, dr. J. Šliupas, dr. V. Pietaris ir kiti gydytojai kovojo už lietuvių kalbą, už jų teises ir laisvę. Juk anais laikais daugiausia tik gydytojai ir kunigai, turėdami galimybę gyventi Lietuvoje, galėjo žadinti ir sąmonininti lietuvius, kurie buvo lenkinami ir rusinami.

Jonas Mačiulis dar gimnazijoje pajutęs talentą rašyti, pradėjo kurti savo eilėraščius, tačiau iš pradžios lenkų kalba. Bet greitai laiku persiorientavęs tapo vienu iš didžiausių Lietuvos poetų, kuris savo eilėraščiais žadino tėvynės meilę, pranašavo Lietuvai laisvės rytą.

Anais priespaudos laikais jo eilėraščių melodijas lietuviai pamilo ir net įgijo liaudies dainų teises. Maironis liko tautos dainium bei pranašu auštančiais laisvės dienai:

Vyrai lietuviai, auštančių dieną,
Mūsų nors sūnūs visgi išvys!
Griaukime amžiais užverstą sieną...

Arba vėl:

Tačiau Tėvynė dar nepražuvus,
Nušvis jos vėliai garbė spindėjus,
Nuslinks ta šmėkla, kaip ir nebuvus,
Saulutė džiugins vėl patekėjus.

Visus lietuvius ragino prie vieningo darbo:

Nors mūsų brolių nedaugel yra,
Tačiau tvirti mes, jei riš vienybė.

I darbą stokim vyras į vyrą:

Sujungtos rankos suteiks stiprybę.

Jo gili meilė tėvynei, stipri viltis Lietuvos laisvei, troškimas vienybės ir šiandien mums visiems lietuviams turėtų tikti ir giliai ismigti į mūsų širdis.

MAIRONIO DIDYBĖ

Poeto Kazio Bradūno mintys Illinois Liet. Gydytojų Draugijos suruoštame Vasario 16 minėjime Maironio 1962 metus pradėdant.

ILGD programa per paskutinius keleta metų nusistovėjo. Mėnesiniai narių susirinkimai turi įdomią programą. Išimtis daroma vasario mėnesio susirinkimui, kuriam paruošiama ne mediciniška programa. Vietoj formalaus Vasario 16 minėjimo paprastai paskaitininkais pakviečiami ne medikai, kurie skaito meno, istorijos, literatūros temomis. Tai virto tradicija.

ILG Draugijos nariai ir jų kviestieji svečiai šiais metais atsilankiusieji pajuto ypatingą šilimą ir pasididžiavimą Maironiu, kurį labai gyvą dalyviams pristatė poetas **Kazys Bradūnas**. Čikagos gydytojai vieni iš pirmųjų pradėjo Maironio metus.

Maironio vieta ir laikas

Čia trumpai atpasakosime dalį minčių iš Kazio Bradūno paskaitos, skaitytos Illinois lietuviams gydytojams vasario 28 dieną.

...Pasitenkinsiu tik mesdamas vieną kitą žvilgsnį į tuos aspektus, kurie ypač pabrėžia Maironio didybę, ir į tuos, kurie paryškina Maironio kaip žmogaus supratimą.

Vadovėliniai Maironio kūrybos ir Maironio asmens aptarimai galbūt dar gana ryškiai mūsų sąmonėje užsilikę iš mokyklinių laikų. Šimtmetinio gimimo jubiliejaus proga bus jie kartojami spaudoje ir oficialiuose minėjimuose. Paminėsiu tik tai, kas kitų nebūdavo pakankamai užakcentuojama.

Jeigu paklaustumėt, kurie yra trys didžiausi lietuvių rašytojai, tai nedvejodamas atsakyčiau: Duonelaitis, Maironis ir Krėvė. O kiekvienas iš jų yra didelis ne vien tik nepakartojama savo kūryba, bet ir visu tuo gyvenamojo laikotarpio kontekstu, kuriame jiems teko gyventi ir kurti, ir kurį jie gigantiškomis pastangomis

ir lūžtvinė kryptimi palenkė savo tautos kultūros labui. Maironio plunksna — jau klasiko plunksna. Tačiau ji tampa tikrai auksine, kai žiūrima į ją Maironio kūrybingųjų metų ūkanose.

Šiandien rašančiam jau nebereikia grumtis su elementariausiomis kalbinėmis problemomis. Mūsų kalbos kultūra per tuos tris ketvirtadalius šimtmečio, nuo tautinio atgimimo ligi šių laikų, iš paprastos, beveik tik žemdirbiškam susižinojimui vartojamos, tapo nūnai mokslo, meno, literatūros, filosofijos ir aplamai modernaus tautinio ir valstybinio gyvenimo kalba. Ligi Maironio tik vienas Donelaitis lietuvių kalbą tebuvo pakėlęs ligi tokio lygio, kad su „Metais“ jau galima buvo rodytis ir europinėje plotmėje. Gal čia šiek tiek kreditų dar galėtume duoti ir Baranauskui. Apie kalbos grynumą negalima buvo ir kalbėti. Rašantieji nepajėgdavo atsiplėšti nuo žudančios kaimynų literatūrų įtakos.

Jeigu mes šiandien, stebėdami jaunosios ir senesniosios kartos dialogą, akivaizdžiai matome, kaip sunkiai bet kurie naujumi priimami, ar tai būtų kūrybiniame ar tai visuomeniniame gyvenime, tai ką bekalbėti apie Maironio atėjimą mūsų literatūron ir tautinio atgimimo sriautan. Jis buvo tiesiog žaibiškas, viską perkūniškai sukrečiantis ir viską potvyniškai nusinešantis su savim.

Maironio lietuvių kalba

Mūsų tuolaikiniu ir populiariu galvojomu, jeigu Maironis poetas, gimęs Lietuvoj ir lietuvis, tai savaime aišku, kad kitaip ir negalėjo rašyti. Mums nė galvon neateidavo, kad gi galėjo būti ir kitaip, ir kad Maironio apsisprendimas anų laikų kultūrinėje situacijoje būti poetu, rašančiu lietuviškai, buvo heroiškas nuosprendis, savo karjerą ir savo asmeninę laimę (kaip vėlesnis Maironio gyvenimas parodė) paaukojant lietuvių tautos ir lietuvių kultūros reikalui. Šios prasmės Maironio didybė, jeigu jau ne pilnai suprantama,

tai bent realiai galėtų būti jaučiama čia augančios ir bręstančios jaunosios mūsų kartos. Ši kartą viešajame gyvenime, mokyklose ir toliau profesinėse savo pareigose siurbte siurbiamą anglosaksiškosios kultūros, lygiai taip pat, kaip ir Maironis, bręsdamas poetu ir žmogumi, buvo gaubiamas lenkiškosios kultūros. Gimnazijoje, universitete ir kunigų seminarijoje lenkiškumo jėga ir poveikis žmogaus inteligento formavimui tada buvo visai analogiškoje situacijoje, kokioje dabar yra anglosaksiškasis poveikis jaunajai mūsų kartai. Tačiau Maironis laisvai pasirenka ne spinduliuojančią lenkų parnaso viršūnę, o anais laikais tamsią ir tuščią lietuviškąją pakalnę. Ar pilnai suprantame šį nelygstamą Maironio apsisprendimą už savo tautą, ir ar mūsų jaunoji karta drįsta panašiose sąlygose pasielgti maironiškai?

*Dr. F. Kaunas
pradedą Maironio
minėjimą, suruoštą
Ill. Liet. Gydytojų
Draugijos.
Sėdi, dr. V. Šaulys,
ILGD-jos Kultūros
Fondo pirmininkas*

Daug herojiškų pavyzdžių galėtume pririnkti. 1909 metais Maironis paskiriamas Kaunan Kunigų Seminarijos rektorium. Seminarijoj dar viešpatauja lenkiška dvasia ir lenkų kultūros egzaltacija. Nuo amžių seminarijoj tevertojamos dvi oficialios kalbos — lotynų ir lenkų. Ir štai naujas seminarijos rektorius, iškilmingai ir oficialiai prabildamas į visus seminarijos auklėtinius ir profesorius, prakalba lietuviškai. Mums dabar atrodo, kad tai yra visai paprasta ir natūralu. Tačiau anais laikais ispūdis buvo milžiniškas. Turbūt panašus, jeigu šiandien, sakysim, Chruščėvas, atiadrydamas komunistų partijos suvažiavimą, persižegnotų ir pradėtų: Teikis atsiųsti Šventosios Dvasios dovanų mūsų protui apšviesti ir sielos jėgoms sustiprinti...

Šitai buvo daroma, įsigyjant šimtus neatlaidžių asmeniškų priešų, pačiam sugriaunant karjeros laiptus. Tačiau be visa to Maironis mums šiandien vargu ar būtų tuo, kuo yra ir mes vargu ar švęstume jo šimtinės gimimo sukaktuves.

Dr. F. Kaunas, dešinėje, Maironio minėjimo metu įteikia metinę ILG D-jos kultūrinę premiją 1000 dolerių Litunaus žurnalo atstovui Valdui Adamkavičiui.

Maironio poezija

Maironiui poezija buvo nedaloma ir nesiaurinama vertybė. Ir ne žaidimas ar tik trečiasis pietų patiekalas, o viso jo žemiškojo gyvenimo prasmė, kurios pilnatvė būtų sumenkinta, jei būtų nerašyta kai kam gal būt kontraversišku erotinės temos eilėraščių. Poeto Maironis jokiais atvejais neišdavė, dėl jo geriau sugriaudamas net bažnytinės savo karjeros laiptus. Juk Lietuvai keliantis laisvam gyvenimui jos tautinio atgimimo dainius turėjo būti pakeltas vyskupu ir vėliau gal būt Lietuvos bažnytinės provincijos galva, ar net kardinolu. Tačiau užteko jo mirtiniams priešams lenkams išversti parinktų posmų ir parodyti juos Vatikanui, kad Maironis būtų paliktas nuošalėje. Visas Maironio gyvenimas buvo auka poezijai.

Poemoje "Mūsų vargai" Maironis aprašo daktarą Joną Sutką. Nekokį daktaro paveikslą jis ten nupiešė. Tikiu, jeigu Maironis būtų regėjęs šių dienų mūsų daktarus, jis ir vargšui Sutkui būtų nepagailėjęs šviesnių spalvų. Maironis rašė ir apie Čikagą, apie jos skerdyklų kvapus.

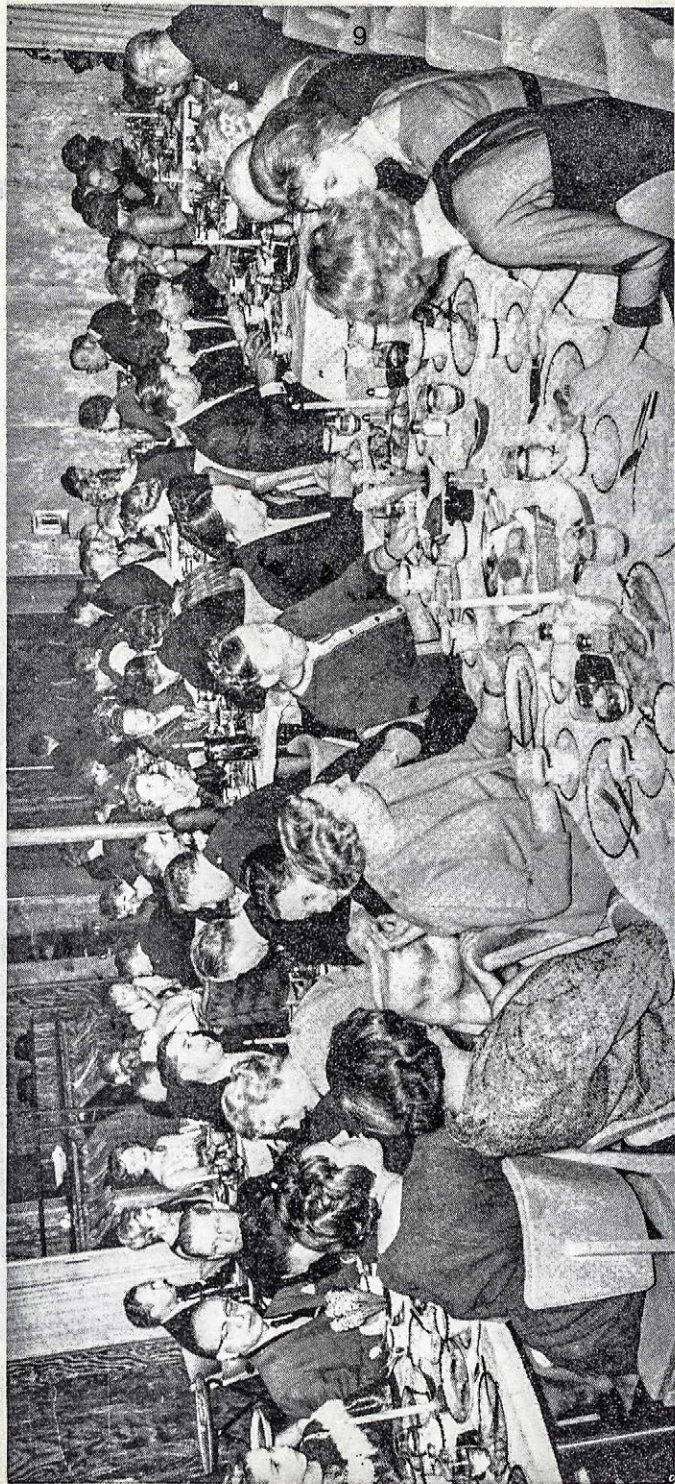
Prisimenant šimmetį nuo Maironio gimimo ir trisdešimt metų nuo jo mirties, man akyse regis jo kapas - mauzoliejus prie Kauno Bazilikos sienos. Neseniai mačiau kapo fotografiją, darytą pereitą vasarą. Mauzoliejus paskendęs gėlėse. Nei laikas, nei okupantai jau nepajėgia tų gėlių nuvytinti.

K. Ambrozaitis

KOLEGOS!

ILG Draugija š. m. birželio 24 d., AMA suvažiavimo išvakarėse, rengia banketą, kuris įvyks Čikagoj, Pick Congress viešbuty. Š

Lietuviai gydytojai atvykstantieji AMA konferencijon ir norintieji dalyvauti bankete, maloniai prašomi apie tai pranešti dr. F. Kaunui, 1407 S. 49th Court, Cicero, Ill.

Maionio minėjime dalyviai užkandžiauja.

**DR. ALEXANDER CAROLUS CURTIUS —
PIRMASIS LIETUVIS GYDYTOJAS AMERIKOJE**

**Konsulo A. Simučio Am. Liet. Gydytojų suvažiavime
1961 m. birž. 24 d. padaryto pranešimo santrauka**

(Užbaiga)

Ta aplinkybė, kad Kuršius studijavo protestantiškoje Olandijoje ir jų buvo siunčiamas į Ameriką, rodytų, kad jis nebuvo katalikas. Tokią nuomonę yra išreiškęs ir mūsų istorikas Gregoriano Universiteto Romoje prof. kun. Paulius Rabikauskas. Iš kitos pusės jo lotyniškai rašytos dizertacijos įžangoje yra ir toks sakiny: „Apie tą blogį (ligą) tinka kalbėti gydytojui, net ir nusipelnusiam katalikui.“ Ar jis čia save skaito tuo nusipelnusiu kataliku, kuriam tinka kalbėti apie tą ligą? Mūsų istorikas S. Sužiedėlis nėra linkęs atmeti minties, kad dr. Kuršius galėjo būti ir katalikas. Tais laikais Leideno universitetas buvo Europoje pagarsėjęs gamtos mokslais. Studentų tarpe pasitaikydavo ir katalikų iš Lietuvos.

Kokia tikroji Kuršiaus lietuviškoji pavardė, irgi nevisai aišku. Minėtasis istorikas prof. Rabikauskas lenkų šaltiniuose yra radęs lietuvių bajorų giminės Kurcz aprašymą. Vienas tos giminės narys Karol Kurcz yra pasirašęs nuo Vilniaus vaivadijos karaliaus Jono Kazimiero (1648—1668) kandidatūros rinkimams indorsavimo dokumentą. Gali būti, kad čia yra mums rūpimo Kuršiaus tėvas arba gal ir pats dr. Kuršius.

Lotyniškoji pavardė Curtius buvo žinoma dar prieš Kristaus laikus. Anais laikais buvo žinomas stambokas ežeras Romos apylinkėje — Lacus Curtius. Kuršiaus laikais buvo madoje lotyninti pavardės, o lietuviams tas buvo priimtina dar ir dėl to, kad jie save kildino iš romėnų. Artimiausia lotyniškajai pavardžiai

yra Kuršius arba Kurčius. Ir šiandien tebėra populiarios pavardės Kuršius, Kuršis, Kuršelis, Kurcevičius ir Kursus. Mūsų Donelaitis lotyniškai buvo žinomas kaip Donelitius, tai nebūtų stebėtina, jei Curtius lietuviškoji pavardė būtų buvus Kuršaitis. Pagaliau tai nėra esminės svarbos reikalas.

Vis tik yra faktas, kad mūsų tautos atstovui teko garbė dalyvauti didžiausiojo naujojo pasaulio miesto kūrime veik nuo pat jo pradžios. Mūsų tautietis buvo vienas iš pirmųjų New Yorko gydytojų, kaip lygiai ir pirmasis mokytojas. Tuo drąsiai gali didžiulis visi lietuviai. Lietuvių indėlis į būsimąjį galingiausios pasaulio valstybės didmiestį prasidėjo pačioje jos kudi-kystėje, o mūsų įnašas į bendrą Amerikos progresą ir šiandien tebesitęsia.

Maironio minėjime po programos geroje nuotaikoje išpūdziais pasidalina, iš kairės, T. Blinstrubas — Lietuvių Fondo pirmininkas, dr. F. Kaunas — minėjimo pirmininkas, K. Bradūnas — laikęs įdomią paskaitą apie Maironį, dr. A. Razma, dr. K. Ambrozaitis, dr. V. Tauras ir dr. K. Balukas.

LIETUVIO GYDYTOJO TAUTINIAI IDEALAI

(Pranešimas, skaitytas Trečiame Amerikos Lietuvių Gydytojų suvažiavime New Yorke, 1961 m. birž. 25)
Dr. V. Tercijonas

Dr. V. Tercijonas

Pradėdamas noriu priminti Dr. Vinco Kudirkos reikalavimus lietuvių gydytojo visuomeniniam darbui: gerai apsiginklavus medicinos žiniomis, neužsidaryt vienoje siauroje gydytojo specialybėje, o sykiu kelt viešą apšvietimą, politinį tautos išsilavinimą, būti uoliu liaudies švietėju, tautinio susipratimo žadintoju.

Tautiniai idealai liečia mūsų tautos ateitį Lietuvoje ir už jos sienų, ypač Amerikoje. Trumpai tariant mes norim ir siekiame, kad Lietuva būtų vėl nepriklausoma valstybė ir kad Amerikos Lietuvių Bendruomenė būtų tautiniai aktyvi, gyva ir nemari per išstisias kartas. Kad Lietuva būtų inkorporuota Sovietų Sąjungon ilgiems laikams sunku prileisti, nes tai būtų skaudus smūgis mūsų tautiniam gyvenimui. Rusai toliau dėtų pastangas mus asimiliuoti ir sunaikinti. Po to kai Afrikos tautos baigia išsilaisvinti iš kolonijų būklės, sunku pateisinti Rytų Europos tautų pavergimą, nors tai būtų puošiama socializmo ar komunizmo skraiste.

Dėl mūsų tautos politinės ateities atrodo, kad ji pribrendusi būt nepriklausoma valstybė ar tai federacijoj su kitom dviem Pabaltės valstybėm, Latvija ir Estija, ar didesnėj federacijoj tarpmario valstybių tarp Baltijos ir Juodosios jūrų. Dabartinė Lietuvos Tarybų Respublika turėtų būti pakeista liaudies respublika.

Lietuvos sienos Rytuose turėtų eiti pagal 1920 m. taikos sutartį su Maskva, nes yra skriauda, kad dideli

Lietuvos plotai palikti Baltgudijai už dabartinės sienos.

Mažoji Lietuva, kurią Sovietų Rusija prijungė sau, kaip Kaliningrado sritį, turėtų būti perleista Lietuvos TSR. Būtų didžiausia žala ir neteisybė, jei Rusija valdytų Mažąją Lietuvą, už kurią šimtmečiais buvo kariauta su kryžiuočiais ir lietas mūsų protėvių kraujas. Rusų pretenzijos valdyt Mažąją Lietuvą jokiais sumetimais nepateisinamos, ir abi Lietuvos turėtų būti sujungtos į vieną valstybę, kaip istorinį plotą mūsų tautai gyventi užuot deportavus mūsų prieauglį Azijos kolonizuot.

Kiekviena tauta brangina ir gerbia savo praeitį. Rusija ne tik falsifikuoja Lietuvos istoriją, bet stengiasi sunaikinti jos istorines liekanas. Lietuvos pilių griuvėsiai yra verti nemažiau archeologų dėmesio kaip Graikijos, Egipto ir kitų kraštų kultūrinės liekanos. Tos pilys buvo pastatytos tais laikais, kai šimtmečiais ėjo sunkios kovos su vokiečiais kryžiuočiais, kardininkais ir kitais priešais; jos yra mūsų tautos narsumo liudytojos. Tai nėra feodalizmo grėsmė, kaip Chruščiovas teigia; dabar tos griuvančios pilys turėtų būti restauruotos, paverstos muziejais, kultūros namais, archyvais, kur būtų surinktos senienos ir visa, kas liudija apie lietuvių tautos garbingą praeitį. Maskva savo Kremlį pavertė tautine šventove užuot jį nugriovus ir sunaikinus, kaip carinio despotizmo lizdą, ir panašiai buvo pasielgta su Krėvos pilim, perduota Baltgudijai.

Jei norima viliot ir traukt užsienio lietuvius lankyt Lietuvą, tai atstatytos pilys būtų viena iš svarbiausių atrakcijų. Rusai neleidžia užsienio lietuviui lankyt kamų ir nuskurdusių kolūkių; tai klausimas, koks tikslas lietuviams vykti į gimtąjį kraštą, jei daugumas jų — valstiečių vaikai — negali jų pamatyti. Maža malonumo išvysti tik Vilnių, kur perdaug ryškiai šeimininkauja okupantai.

Pora kitų pavyzdžių. Šio krašto lietuvių knygos

nepraleidžiamos į Lietuvą, tuo tarpu iš ten knygos, įvairi propagandinė literatūra ir bolševikų agentų leidžiamas "Tėvynės Balsas", pilnas melo, čia laisvai platinami. Prie įvairių skriaudų, kurias daro rusai vietos gyventojam, reikia paminėti draudimą siųsti vaistus į Lietuvą, net su tenykščių gydytojų receptais. Rusai okupantai save aprūpina vaistais, bet vietos gyventojam vaistų neužtenka, ir į jų sveikatos reikalų tenkinimą žiūrima pro pirštus.

Rusijos politika Lietuvos ir kitų Pabaltijo valstybių atžvilgiu dviveidiška, klastinga ir makiaveliška. Ji toliau tęsia menamai savanoriškas jaunimo keliones į Rusijos gilumą ir Aziją, iš kur išvežtieji dažniausia namo negrįžta, o lieka tų kraštų kolonizuoti, nes rusai grįžimą atgal sulaiko visokiom priemonėm. Jei tremtiniai iš Sibiro parvyksta atgal į Lietuvą, tai rusai jiems sudaro įvairių kliūčių apsigyventi Lietuvoj, gaut butą ir darbą ir tokiu būdu juos priverčia keliauti atgal neva savanoriškai į Sibirą ar kitas Rusijos vietas ir ten gyventi. Sovietų Rusijos politika pavergtųjų tautų atžvilgiu yra prorusiška ir slavofiliška, ji nemažiau nacionalistinė, kaip Hitlerio, tik apie tai garsiai nekalba, o prisidengia internacionalo šūkais. Tuo atžvilgiu Sovietų Sąjungos tautos nelygiai traktuojamos. Po didžiarusių, kurie stovi centre, kaip "vyresni broliai", pirmoj eilėj rikiuojami ukrainiečiai ir baltgudžiai, kurie stipriai proteguojami, nes Maskvos teigimu jie yra tie patys rusai ir į juos žiūrima, kaip į talkininkus imperialistinei politikai. Bet su ne slaviškos kilmės tautom, jų pavergtom, rusai dabar elgiasi panašiai kaip carų laikais ar dar blogiau, ypač, jei tos tautos stengiasi gint savo savarankiškumą. Prie Baltgudijos buvo prijungta 1939 m. Vilniaus krašto rytinė dalis, kurią Lenkija užgrobė iš Lietuvos Želigovskio pagalba 1920 m. ir valdė naikindama lietuvybę apie 20 metų. Tačiau kai 1939 m. Rusija sykiu su Hitleriu pasidalijo Lenkiją, tai Lietuvai buvo grąžinta su Vilnium tik maža dalis

tos srities, kuri buvo pripažinta Lietuvai pagal 1920 m. Maskvos taikos sutartį, o didesnė dalis buvo perduota Baltgudijai; tokiu būdu tos Vilniaus krašto dalies lietuviai ir toliau skęsta slavų jūroj. Rusija yra geraširdė ir dosni ten, kur laisvę reikia suteikti Afrikos tautoms, kurios sudaro Vakarų Europos kolonijas. Bet kai eina kalba apie nepriklausomybės gražinimą Š. Pabaltijo tautom, tai Rusija šaukia, kad tai jos vidaus reikalas ir niekas negali jai kliudyti tas tautas asimiliuot ir virškint, kaip kolonizacinį grobį. Lenkija už prarastas žemes Ukrainos ir Baltgudijos naudai buvo kompensuota dideliais plotais iš rytinės Vokietijos, ko tačiau Vakarų valstybės dar nepripažino. Apie gražinimą Lietuvai Mažosios arba Prūsų Lietuvos, dabar Kaliningrado srities, Rusija tyli, lyg lietuvių tautai ji pripažintų tik kampininko teises be politinės nepriklausomybės, likti pavergta kolonija, kuriai taikomi genocidiniai eksperimentai: baudžiava kolūkiuose, jaunimo deportacijos į Sibirą, rusų plūdimas į Lietuvą, kad greičiau sunaikint arba surusint mūsų tautą. Nors II pasaulinio karo metu Lietuva buvo beveik neutrali, bet ji turėjo didelius nuostolius žmonėmis, nes netekó beveik pusės savo gyventojų. Ji neteko viso nepriklausomybės laikų prieauglio (apie pusę milijono) ir po karo dėl masinių trėmimų į Sibirą, kurie buvo vykdomi keršijant už partizanų veiklą, lietuvių skaičius savo krašte sumažėjo dar keliais šimtais tūkstančių. Prof. K. Pakštas teigia, kad nuo 1941 m. iki 1950 rusai ištrėmė apie 300,000 lietuvių į vergų stovyklas. Bet tai labai optimistinis skaičius. Jei dabartinėj Lietuvoj beveik nėra gyventojų prieauglio arba tik mažas, tai čia kalta okupanto genocidinė politika, kuri neleidžia lietuvių kilmės žmonėms laisvai gyvent savo krašte, o deportuoja juos į Rusijos gilumą, kad jie ten sutirptų ir asimiliuotus rusų masėj. Prof. K. Pakštas straipsny "Mažosios tautos" L. Enc. t. 18 nurodo, kad beveik per 100 metų lietuvių skaičius priaugo labai nežymiai. 1861 m. lietuvių buvo 1,990

tūkst., o 1957 m. 2,248 t., t. y. priaugo apie 250,000. Dalis emigravo į Ameriką, apie 350,000, o tarp 1861 — 1921, kai buvo draudžiama lietuvių spauda, suslavinta apie 1,200,000 lietuvių Vilniaus gub. — Vilniaus, Ašmenos, Lydos apskrityse ir kitose vietose, o Maž. Lietuvoj per tą laiką suvokietinta 350,000; tad lietuvių tautos nuostoliai siekia apie 1,900,000. Per 100 metų Rusijos valdžioj lietuviai padaugėjo tik 12%, nes skurdas, emigracija, trėmimai ir priverstinis nutautinimas labai mažino lietuvių prieauglį.

Lietuvių tauta, tiek Rusijos, tiek Vokietijos okupacijoj gyveno anabiozo būklėj, tarp gyvybės ir mirties, beveik neturėdama tautinio prieauglio. Trumpam nepriklausomybės periode mūsų tauta parodė daug gyvastingumo, davė nemažą natūralų prieauglį, augštesnį, kaip kitos Pabaltės valstybės — Latvija ir Estija. Jei tokia vergijos būklė tęsis toliau, tai Amerikos ir kitų pasaulio kraštų lietuviai turėtų dėt pastangas, kad Lietuva būtų išlaisvinta iš Maskvinių burliokų jungo ir sudarytų neutralią valstybę arba blogesniu atveju JAV kontrolėj sudarytų vieną iš jos valstybių, panašiai kaip Havajų salos. Taip pat ir kitos dvi Pabaltijo valstybės, Latvija ir Estija, turėtų eiti tuo pat keliu į išsilaisvinimą iš Maskvos priespaudos.

11

Kokie mūsų idealai dėl Amerikos lietuvių?

Pagrindinis tai lietuvių išlaikymas. Amerikos lietuvių didžiausia tragedija, kad jie nesugeba paruošt savo vaikų įpėdiniais tautiniam darbui. Senieji lietuviai baigia išmirti, naujos emigracijos iš Lietuvos neturim, o prieauglio iš čia gimusių lietuvių vaikų beveik nėra. Iki šiol dar nevisai išaiškintos priežastys, kodėl lietuviai taip greit nutautėja, jau čia gimę pirmos kartos vaikai beveik nejaučia ką bendro turį su lietuvių tauta. Ne visos tautos taip greit pasiduoda asimiliacijai, pvz. lenkai, italai, žydai, negrai, portorikiečiai (ir bendrai ispanai) yra daug atsparesni nutautėjimui

už lietuvius. Atrodo, kad Amerikos lietuviai neįvertina tautinės mokyklos reikšmės auklėjimui. Vokietijos kelių tūkstančių liet. bendruomenė turi net gimnaziją, o J. Valstybėse, kur gyvena apie pusė milijono lietuvių, nėra net pilnos pradžios mokyklos, o tik šeštadieninės, nekalbant apie aukštesnę mokyklą gimnazijos tipo arba kolegiją ir kursus augštesnio laipsnio, kur būtų ruošiami lituanistikos mokytojai. Tiesa, yra JAV pora vidurinių mokyklų, tai Marianapolyje ir pranciškonų Maine valstybėje. Abi įsteigtos lietuvių pastangom ir lėšom, bet mažai tarnauja lietuvių reikalom, nes mokyklos vedamos anglų kalba ir negali būt pripažintos lietuvių židiniais. Pranciškonai skelbia, kad į jų programą įeina lietuvių kalba, bet tuo tarpu jie turi mažai mokinių, tik apie 50 šimtui vietų. Abi mokyklos rūpinasi misijom tolimuos kraštuos ir nenori matyt, kad šio krašto lietuvių jaunimui verkiant trūksta lietuviško žodžio ir dvasios ir kad jis skęsta amerikonėjimo jūroj. O tų mokyklų, sulietuvinimas ir sutelkimas jose mūsų jaunimo daugelį sulaikytų nuo nutautėjimo, jei tų mokyklų vadovybė nuoširdžiai rūpintųsi ne tik tikiybinais, bet ir tautiniais lietuvių reikalais.

Lietuvių inteligentų išmirimas eina greitu tempu, o paruošt jiems pavaduotojų čia vietoj negalim, ir iš Lietuvos nėra naujų išmokslintų ateivių, kurie papildytų mūsų retėjančias eiles. Nors čia yra sąlygos išeit universiteto lygio lietuvių kursą: kalbą, istoriją, literatūrą, bet negirdėt, kad mūsų studentija interesuotus tomis sritimis, kurios taip svarbios tautinei gyvybei išlaikyti. Visi griebia praktiškus mokslus — techniką, inžineriją, mediciną ir kitus, kur geresnis atlyginimas, o lituanistų trūksta. Lietuvių išlaikyti mūsų abiejų lyčių jaunimas laiko pakankamai mokėt pašokt tautinius šokius ir tai pademonstruot tautinių švenčių proga. Bet rimtai mokytis lietuvių kalbos, jos istorijos, literatūros, net pradžios mokykloje atsiranda nedaug mėgėjų. Regis, kad jaunimo akyse lietuvių išlaikymas

priklauso daugiau nuo jų kojų miklumo, o ne nuo rimtų studijų ir mūsų tautos reikalų pažinimo. Kažkada Dr. Kudirka nusiskundė "Varpe", kad laikraščiui prirašyt reikšią samdyt žydą. Atrodo, kad Lietuvos istoriją Amerikoj rašo daugiau svetimtaučiai negu patys lietuviai; arba praeities tyrinėtojai gilinas į tokią senovę, kad lietuvius riša giminystė su etruskais, hititais, o į vėlesnius istorinius laikus užmerkia akis, lyg jie būtų nerealūs ar nenorima būtų jų matyti.

Norėdamas išaiškint lietuvių nutautėjimo priežastis jau 1959 m. Liet. gydytojų suvažiavime Cleve-lande siūliau paskirti 1,000 dolerių premiją už knygos parašymą apie lietuvių nykimo priežastis Amerikoj, kodėl lietuviai neišgyvena toliau vienos kartos ir neįleidžia giliau šaknų šioj vaisingoj žemėj, ir kokios priemonės būtų naudingos kovoj su greitu masiniu nutautėjimu: lietuvių mokyklos ar vaikų darželiai, ar kokie kursai, ar padedant jaunimui daugiau bendraut savybėj vasaros, skautų ir kitose stovyklose ir pan. Jaunimas apsisprendžia vesti, kai dar lanko aukštesnę mokyklą ar kolegiją ir, jeigu nėra savo tautos partnerio, tai nevengia rinktis svetimtautį; o mišrios šeimos sudarymas tai beveik lygus iškritimui iš savo bendruomenės. Tokioj knygoj turėtų būt plačiai apžvelgta mūsų tautos praeitis, dabartis ir ateitis šiame krašte, kaip padaryti lietuvius atspariais Amerikos tirpdančiam kaitilui.

Tema, liečianti mūsų tautos gyvybę ir ateitį, atrodo aktuali ir gydytojams. Nors mano siūlymas Cleve-lande nepraėjo, bet vis dėlto buvo paskirta 500 dol. trim premijom už laikraštinius straipsnius apie lietuvių nykimo priežastis.

Atsitiktiniai laikraštiniai straipsniai negali atstot rimtos sudijos apie lietuvių išmirimą Amerikoj. Nors lietuvių šeimos čia duoda nemažą prieauglį, bet jis beveik visas nueina tarnaut angliškai Amerikai, o savo bendruomenei rėmėjų nelieka. Netik čionykščiai lie-

tuviai studentai kelia nusiminimo — desperacijos klausimą “kodėl jie turi būti lietuviais?”, bet net raudoni lietuviai per “Laisvę” ir “Tėvynės Balsą” skundžiasi, kad čia gimęs jaunimas ne tik tautiniam, bet ir jų reikalams abejingas ir paspirties neduoda.

Siekdamas aiškinti lietuvybės nykimo priežastis ir rasti priemones jai gelbėti, šį kartą vėl siūlau ir skiriu 1,000 dol. premiją tam reikalui. Norėčiau ją pavadinti Enzio Jagomasto Fondu, pagerbiant jį ir jo šeimą (viso 5 asmenys), kuri žuvo kankinių mirtim už lietuvių reikalus karo metu (1941 Vilniuje vokiečių nacių sušaudyta be teismo). Reikia pasakyti dar kelis žodžius apie Jagomastų šeimą, norint jos vardą pagerbt, kaip lietuvių tautinių kankinių vardą. Enzys Jagomastas (1870—1941) buvo veikėjas, redaktorius ir leidėjas Mažojoje Lietuvoje. Visą savo gyvenimą praleido Tilžėj, dalyvaudamas lietuvių veikloje, leisdamas ir platindamas lietuviškas knygas ir laikraščius. 1941 m. Jagomastas kaip lietuvis vokiečių buvo priverstas repatrijuoti į Lietuvą, jau bolševikų užgrobtą. Užėmus vokiečiams Lietuvą, Jagomastas su dviem sūnum, L. universiteto studentais, bei dukra ir jos vyru buvo Gestapo suimti ir keršijant už ankstyvesnę lietuvišką veiklą M. Lietuvoje be teismo Vilniuje sušaudyti. Savo vaikus Jagomastas išaugino sąmoningais lietuviybės kovotojais ir talkininkais, net jo žentas išmoko gerai lietuviškai ir pasidarė nuoširdus lietuvių draugas. Didvyriška Jagomastų šeima, kaip senprusių Monte, tebūna simboliu pavyzdžiu kiekvienam lietuviui, tiek Mažojoje, tiek Didžiojoje Lietuvoje, tiek čia Amerikoje kovai visom jėgom už mūsų tautinę gyvybę, nepasiduodant asimiliacijai, ypač auklėjant jaunimą, kaip mūsų ateitį, atsparų nutautėjimui. Apie E. Jagomastą ir jo šeimą žr. L. Enc. t. 9, psl. 251.

Šio suvažiavimo proga tą sumą 1,000 dolerių perduodu Amerikos Lietuvių Bendruomenei švietimo reikalams, kaip auką N. Y. Liet. Gydytojų Draugijos, ku-

rios nariu esu nuo jos įsisteigimo. Norėčiau ją padalinti pusiau: \$500 už knygos rašymą ir \$500 padėti įsteigti lietuvių vaikų darželį New Yorke.. Nors už knygos rašymą \$500 honoraras mažas, bet jei bus reikalas, tikiuos, atsiras būdas pakelti premiją iki \$1,000, kad iki ketvirto A. L. Gydytojų suvažiavimo knyga būtų paruošta, o jei galima, ir atspausdinta. Komisijoj, kuri įvertintų knygą ir nustatytų, ar darbas atliktas tinkamai ir rūpestingai, turėtų dalyvauti atstovai po vieną arba po du: nuo A. L. Bendruomenės, A. L. Gyd. S-gos ir Lituanistikos Instituto.

Aš vadinu tai knyga apie lietuviybės išlaikymą; Dr. V. Tauras, kaip ir prof. Pikūnas, siūlo vadinti lietuviybės išlaikymo vadovu, kurs būtų skiriamas tėvams, o vaikam-mokiniam jau vėliau turėtų būti išleistas populiarus vadovėlis.

Dr. Justinas Pikūnas, psichologijos profesorius, tuo klausimu taip taria: "Tautiškumo puoselėjimas bei jo ugdymas yra vienas pagrindinių mūsų tautos uždavinių. Taip pat ir išeivijoj. Mano manymu, pirmoj vietoj yra būtina vyresniųjų teigiami pavyzdžiai, svarbu, kad jie atspindėtų tautinio įsisąmoninimo reiškinius tiek žodžiu, tiek vyresniųjų pavyzdžiais, o ypač gerų ir sektingų pavyzdžių turi duoti tėvai. Šeimos aplinka į besivystančius vaikus, teigiama ar neigiama prasme, giliai veikia. Vaikai ir jaunimas daug ką pasisavina iš savo tėvų ir vyresniųjų. Jie aišku pasisavins ir lietuviškumo bruožus, jei jie bus ryškūs tėvų veiksmuose, jų pavyzdžiuose bei jų dvasios ir proto galių pasireiškimuose. Lietuviybės bruožų plėtojimui yra būtinas gyvas santykiavimas, bendradarbiavimas su kitom lietuviškom šeimom, be to, daug pagelbsti ir veikia lietuviškose. Ėsamom sąlygom negalint duoti savo vaikam pradžios ir vidurinio mokslo lietuvių kalba ir patriotizmą ugdančio išauklėjimo, tai bent šeštadieninės lituanistinės mokyklos įtaka yra būtina lietuviybės išlaikymui. O tėvai turėtų daugiau laiko skirti savo vaikam.

MINTYS JUBILIEJINIO SUAŽIAVIMO IŠVAKARĖSE

Dr. V. Tauras

Amerikos Lietuvių Gydytojų Draugija, įsikūrusi bemaž prieš 50 metų, sekančiais metais minės savo aukštinę gyvavimo sukaktį. Draugija turėjo savo įsikūrimo, klestėjimo ir menkėjimo perijodus. Savo laiku ji turėjo net apie penketa desėtkų narių, kurie pasireiškė aktyviai profesiniai ir visuomeniniai. Tačiau po antrojo pasaulinio karo A. L. Gydyt. Draugijos veikla kiek sumenkėjo ir jos narių skaičius ryškiai sumažėjo.

Pagaliau atvykę gydytojai iš Lietuvos Čikagon išijungė Draugijon ir vėl ją sustiprino, pagyvino jos profesinę ir visuomeninę veiklą. Gi Cleveland'an ir New York'an imigravę lietuviai gydytojai sukūrė savo draugijas.

Jau 1957 m. kilo mintis pastarąsias draugijas įjungti į Amer. Liet. Gyd. Draugiją, ją performuojant į Amer. Liet. Gydytojų Sąjungą. Tai buvo įvykdyta tais pačiais metais sušaukus pirmąjį lietuvių gydytojų suvažiavimą Čikagoje, kur minėtų draugijų atstovai patvirtino naujus įstatus.

Įkurtos ALG Sąjungos ir buvo tikslas apjungti visus lietuvius gydytojus bei dantų gydytojus našesnei profesinei bei visuomeninei veiklai.

Kyla klausimas, ar šiuo metu liet. gyd. draugijos yra apjungusios visus lietuvius gydytojus bei dantų gydytojus?

Su apgailėstavimu tenka pasakyti, kad ne.

Juk daug yra lietuvių gydytojų, kurie anksčiau priklausė Amer. Liet. Gyd. Draugijai, tačiau šiandien jau jų nerandame Draugijos sąrašuose. Tiesa, dalis iš jų mirė, bet dalis išstojo iš draugijos. Šiandien sunku būtų pasakyti, kokios buvo priežastys to išstojimo. Tai galėtų paaiškinti tik tie, kurie Draugiją apleido. Artinantis jubiliejiniam suvažiavimui ar nevertėtų su jais

pakalbėti, išsiaiškinti jų išstojimo priežastis ir prikaltinti juos ir vėl grįžti. Tai būtų mūsų gydytojų veteranų uždavinys. Seną draugystę atnaujinus ir tinkamai išsiaiškinus Draugijos reikšmę, neabejoju apie jų galimą grįžimą Draugijon. Buvusių narių grįžimas ypač būtų sveikintinas, ruošiant išleisti jubiliejinį leidinį, kuriame ir jų fotografijų idėjimas bei jų atliktų darbų užfiksavimas turėtų nemažos istorinės reikšmės.

Pagaliau dar daug yra lietuvių gydytojų bei dantų gydytojų atvykusių iš Lietuvos ir dar kol kas neįstojusių ALG Sąjungon. Atrodo, kad bene mažiausias nuošimtis neįstojusių ALG Sąjungon yra Ohio valstijoje. Tuo negalėtų pasigirti Illinois, New York'as, Kanada, o gal ir Mičiganas.

Taigi, šiais metais, tai yra jubiliejinio suvažiavimo išvakarėse, ar nevertėtų suaktyvinti narių verbavimą?

Nereikėtų užmiršti ir apie naujų ALG draugijų steigimą, ypač ten, kur bent penketa liet. gydytojų ar dantų gydytojų esama. ALGS Valdyba yra padariusi konkrečių žygių įkūrimui ALG draugijų Kalifornijoje ir Maryland'e. Tikimasi, kad, pavasariui galutinai išaušus, ir tenai atsiras ALG draugijos.

Ryšy su ALG Sąjungos 50 metų sukakties minėjimu 1963 metais, nejučiomis kyla klausimas, ar ALG Sąjunga dar už 50 metų bus pajėgi švęsti lietuvių gydytojų veiklos 100 metų sukaktį?

Kad davus į tai atsakymą reikėtų giliai susimąstyti. Juk nedaugeliui iš senosios kartos gydytojų teks sulaukti kito penkiasdešimtmečio. O jaunųjų gydytojų prieauglis draugijose yra gan mažas. Nors jau yra baigusiu mediciną studijas jaunų gydytojų, bet su jais kažkodėl nevyksta sudaryti kontaktą ALG Sąjungon įstojimo reikalu.

Pagaliau šiuo metu Amerikos Universitetuose vis daugiau ir daugiau atsiranda lietuvių medikų ir odontologų.

Jeigu galvojama apie tolimesnį ir našesnį liet. gyd.

draugijų veikimą, savaime iškyla reikalas susirūpinti jaunuosiu prieaugliu. Tik ištraukimas jaunųjų jėgų tikrai garantuos ALGS kito penkiasdešimtmečio veiklą.

Šiandieną nėra paslaptis, kad amerikiečių studentų medikų įvairios "fraternities" stengiasi nusavinti ir lietuvių studijuojantį jaunimą, o American Medical Student Association ruošia sau būsimuosius A.M.A. narius.

Tad ar ne laikas Liet. Gyd. Draugijoms pagalvoti apie būdus, kaip prisiauginti bei prisijaukinti būsimus lietuvius gydytojus?

Konkrečiai manyčiau, kad reikėtų mėginti sudaryti sąrašus lietuvių studentų medikų ir odontologų ir jiems pasiūlyti įkurti Liet. Med. ir Odontologų sekcijas, kurias Liet. Gyd. draugijos turėtų proteguoti ir globoti. Sekcijų nariams reikėtų ir L. G. Biuletėnį siuntinėti ir juos kviesti bent į didesnius susirinkimus bei parengimus. Tik šiuo keliu einant, manau, kad mūsų jaunas prieauglis palengva ištrauktų lietuviškon veiklon ir vėliau su noru stotų ALG draugijosna.

Kai kas mano, kad studentus medikus bei odontologus turėtų verbuoti tik ideologiniai - profesinės korporacijos. To nepakanka. Reikėtų ir gydytojų draugijoms sueiti į kontaktą su medicina studijuojančiu jaunimu. O tas ypač svarbu gyvenant tremtyje, kur didesnis apjungimas lietuvių profesionalų, kad ir skirtingų politinių ir religinių įsitikinimų, būtų begalo reikšmingas. Nes tik sujungtomis jėgomis galima bus daug daugiau nuveikti mūsų kultūrinuos, visuomeniuos bei profesiniuos darbo baruos.

GYDYTOJAI — LIETUVIŲ FONDO NUGARKAULIS

Lietuvių Fondo statutas Liet. Bendruomenės Tarybos priimtas ir LF jau inkorporuotas Illinois valstybėje, 1962 m. kovo 14 d. L. Fondas remia lituanistines mokyklas, lietuvių jaunimo veiklą, jų lietuvišką stovyklavimą vasaros metu, liet. literatūrą, meną, muziką ir mokslą, ir kitus lietuviškus reikalus, neturinčius tiesioginio ryšio su bet kokia politine veikla, nes kitaip LF nebūtų atleidžiamas nuo mokesčių.

L. Fondo valdyba sudaryta ir jau pradėjo savo darbus. Mūsų džiaugsmui tikimasi greitai laiku pasiekti 100,000 dolerių, kas LF pastatytų ant tvirtų kojų. Už puikią pradžią dėkingumas priklauso iniciatoriams - aukotojams, liet. spaudai, plunksnos vairuotojams ir visiems kitiems prisidėjusiems prie LF organizavimo. Ypatinga padėka priklauso lietuviams gydytojams, kurie buvo vieni iš pirmųjų iniciatorių, sudariusių virš 75 procentų aukotojų. Taip pat Amerikos Lietuvių Gydytojų Sąjungos ir atskirų liet. gydytojų draugijų vadovybės davė ir duoda visokeriopos paramos L. Fondui. Širdinga padėka visiems.

Su malonumu skelbiame liet. gydytojų aukotojų sąrašą:

Dr. Vladas ir dr. Vėra Adamavičiai (Adams), Akron, Ohio.

2. Prof. Kazys Alminas, Loup City, Nebraska.

3. Dr. Gediminas ir Vanda Balukai, Chicago, Ill.

4. Dr. Adolfas ir Stasė Baltrukėnai, Akron, Ohio.

5. Dr. Bronius ir Aldona Beinoriai, Woodale, Ill.

6. Dr. Romualdas ir Jadvyga Gineičiai, Dayton, Ohio.

7. Dr. Pranas ir Danutė Jarai, Highland, Ind.

8. Dr. Ferdinandas ir Vanda Kaunai, Cicero, Ill.

9. Dr. Petras ir Stefa Kisieliai, Cicero, Ill.

10. Dr. Algirdas ir Irėna Kudirkai, Mason City, Ill.

11. Dr. Antanas ir Alina Lipskiai, La Grange, Ill.
12. Dr. Pranas ir Valentina Mažeikai, Lake Zurich, Ill.
13. Dr. Adolfas ir dr. Elena Miliai, S. Holland, Ill.
14. Prof. Dr. Juozas ir Anelė Motiejūnai, Highland, Ill.
15. Dr. Balys ir Nijolė Poškai, Kankakee, Ill.
16. Dr. Valentinas ir Aldona Pliopliai, Rockford, Ill.
17. Dr. Antanas ir Elena Razmai, Wilmington, Ill.
18. Dr. Zigmas ir Marcelė Rudaičiai, Chicago, Ill.
19. Dr. Rimas ir dr. Giedrė Sidriai, Streator, Ill.
20. Dr. Jonas ir Janina Šalnos, Round Lake, Ill.
21. Dr. Sofija Šimoliūnienė, Manteno, Ill.
22. Dr. Albinas Šmulkštys, Riverside, N. J.
23. Dr. Kazys ir Genutė Šukiai, Bradley, Ill.
24. Dr. Antanas ir Konstancija Valiuškiai, Gouverneure, N. Y.
25. Dr. Rimas ir Janina Vienužiai, Hampshire, Ill.
26. Dr. Justina Žirgulienė, Chicago, Ill.

Prašome aukas siųsti: Lithuanian Foundation,
c/o Teodoras Blinstrubas, 7243 S. Albany Ave., Chi-
cago 29, Ill.

Dr. A. Razma

MAIRONIO MINĖJIMAS OHIO LIET GYD. DRAUGIJOJ

Š. m. kovo mėn. 29 d. Dr. Jono ir Izabelės Stankaičių bute įvyko Ohio Liet. Gyd. Draugijos pirmas trimestrinis susirinkimas, tikslu paminėti Maironio 100 metų gimimo sukaktį.

Draugijos pirmininkas Dr. J. Stankaitis, atidarydamas susirinkimą, pristatė naują

Draugijos valdybą: Dr. J. Stankaitis — pirmininkas, dr. H. Brazaitis — vicepirmininkas, dr. D. Degesys — sekretorius, dr. E. Lenkauskas — išdininkas ir dr. V. Ramanauskas — narys.

Draugijos pirmininkas trumpai reziūmavo Valdybos veiklos planą:

1. OLG Draugija ir toliau tęs metinę kultūros premiją;
2. Liet. gydytojai bus raginami remti Lietuvių Fonda;
3. Valdyba organizuos gydytojų susirinkimus ir iškylas;
4. Draugija talkininkaus ALG Sąjungai padedant išleisti jubiliejinį leidinį Liet. Gyd. Draugijos 50 metų sukakties įsikūrimui Amerikoje paminėti.
5. Rems ALG Sąjungos biuletenį, išeinantį 4 kart per metus.

Dr. V. Ramanauskas yra skiriamas biuletenio atstovu nuo Ohio Liet. Gyd. Draugijos. Nariai raginami visas žinias ir prenumeratos mokesčius, perduoti atstovui.

Po šios informacinės dalies Moterų Pagalbinis Komitetas pravedė Maironio 100 metų gimimo sukakties minėjimą.

Dalia Maurukienė ir Milda Lenkauskienė išpūdin-
gai padeklamavo keletą Maironio kūrinių.

Dalyvavo minėjime apie 40 asmenų. Visi minėjimu buvo labai patenkinti.

Užbaigai p. Stankaitienė paruošė puikias vaišes, kurių metu buvo tęsiamos diskusijos profesiniais reikalais.

A. L. G. JUBILIEJINIO LEIDINIO — ALBUMO REIKALU

Dr. V. Tauras

Jubiliejinio leidinio komisija jau yra išdirbusi to leidinio planą ir dabar veda susirašinėjimus su bendradarbiais. Leidinyje numatyta duoti Amer. Liet. Gyd. Draugijos įsikūrimo ir veiklos istorinius bruožus. Bus gan plačiai paliestas laikotarpis pasibaigus antrajam pasauliniam karui. Čia bus aprašyta lietuvių gydytojų veikla Čikagoje, Clevelande, New Yorke, Detroite ir Kanados Toronte. Šie skyriai bus iliustruoti draugijų narių ir veikėjų fotografijom. Gale knygos bus tų fotografijų paaiškinimai bei gydytojų suglaustos biografinės žinios.

Bus nušviesta ir Liet. Gyd. Sąjungos veikla ir liet. gydytojų suvažiavimai.

Kadangi pastaruoju metu liet. gyd. draugijas didžiumoj sudaro gydytojai ateiviai - imigrantai, todėl pilnesniam gydytojų veiklos vaizdai, įvedama antroji dalis — apie gydytojų veiklą Lietuvoje. Čia bus paliesta "Aušros" ir "Varpo" gadynės liet. gydytojų veikla. Vėliau seks Lietuvos nepriklausomybės laikotarpis: kovojant, sveikatos reikalus tvarkant bei medicinos fakultetą kuriant. Leidiny figuruos ir Kauno bei Vilniaus Universitetų mokslinė veikla ir studentų medikų ir gydytojų draugijos bei korporacijos.

Leidiny bus kaip ir savo rūšies istorinis dokumentas apie lietuvių gydytojų veiklą.

Dabar, antroji medalio pusė — FINANSAI, be kurių išleisti plataus masto leidinio neįmanoma. Leidinio komisijos provizoriniu apskaičavimu reikėtų, iš kiekvieno nario davusio savo fotografiją ir autobiografiją, surinkti bent po 25 dolerius, padengimui spausdinimo išlaidų. Mokestis turėtų būti kaip prenumerata įsigijimui minėto leidinio. Jei prenumeratos mokesčių nepakaktų, tuo atveju tektų ALGS Valdybai ieškoti naujų šaltinių išlaidoms padengti.

B. Kožicienė

TAUTIŠKUMAS LIETUVIO GYDYTOJO ŠEIMOJE

...“nenorėdamas būti traša kitoms tautoms, noriu išlikti tuo, kuo gimiau.”

Straipsnelio tema mums visiems aktuali, daug kam skauda, dar daugiau kam nebeįdomi, atgyvenusi savo dienas. Tačiau, kai ką skauda, nuolat apie tai ir kalbi.

Pažvelgę į lietuvių šeimą, tėvus galime suskirstyti į 3 rūšis: 1. Tėvai, kurie dar tebekovoja su vaikais už lietuviškumą savo šeimose. 2. Tėvai, kurie pasidavę laiko srovei ir eina kartu su gyvenimu ir 3. Tėvai, kurie pataikauja vaiko norui, pasiduoda vaikui, laikas nuo laiko sustodami ir pagalvodami negerai darą, bet “negaliu nieko padaryti” pasiteisindami.

Lietuviui gydytojui lietuviybės išlaikymo problema yra, manyčiau, pati sunkiausia. Dauguma gydytojų gyvena tarp svetimtaučių, mažuose miesteliuose, be lituanistinių mokyklų ir ansamblių. Lietuviškumui palaikyti yra palikta tik namų aplinka. Priešmokyklinio amžiaus vaikas per dienas žaidžia su amerikiečių vaikais ir vėliau, mokykloje, taip pat vertatoja vien anglų kalbą. Tėvams reikia tvirto pasirijimo ir valios, kad savo vaikus priverstų namie kalbėti vien lietuviškai. Nežiūrint didžiausių pastangų, vaiko lietuviškas žodynas siaurėja. Palikus vaiką Dievo valiai, negalima iš jo reikalauti stebuklų.

Kartą girdėjau vieną gydytoją skundžiantis: “Aš esu labai užimtas. Vaiką lietuviškai kalbėti turi išmokyti motina”. Motina į tai atsakė: “Aš dar bandau su vaiku kalbėti lietuviškai, bet kai tėvas pareina, abu kalbasi angliškai. Jie taip mažai matosi, o susikalbėti daug lengviau angliškai.”

Kai nori šunį mušti, visada rasi ir lazda. Nė vienas tėvas ir nė viena motina taip galvodami neišmokys vieną lietuvių kalbos. Kad priverstų vaiką kalbėti lietuviškai, tėvai turi pasirošti nuolatinei kovai: reikia priversti lietuvių kalbon išversti tai, ką vaikas pasakė angliškai, taisyti ištarimą; už neleistiną anglų kalbos vartojimą reikia vaiką nubausti, sugalvojant kiekvienam vaikui pritaikintas bausmes; mažesniems gana efektinga bausme yra uždraudimas žiūrėti televizijos, neleidimas žaisti su amerikiečiais vaikais, perrašinėji-

mas iš lietuviškos knygos. Kiekviena motina pažįsta savo vaiką ir, jei tik norės, suras būdus ir priemones kalbą išmokyti.

Kartais vaikui atrodo, kad su suaugusiais reikia kalbėti lietuviškai, o su vaikais — angliškai. Prisimenu vieno gydytojo, atlikusio karinę prievolę, šeimą. Dukrytė, nors ir gyvendama amerikiečių tarpe, gražiai, taisyklingai kalbėjo lietuviškai. Mergaitė į suaugusius kreipėsi lietuviškai, o į čia pat esančius ir lietuviškai kalbančius vaikus — angliškai. Reikėjo net keletą kartų priminti, kad ir kiti vaikai kalba lietuviškai ir su jais reikia lietuviškai kalbėti. Vaiko pasąmonėje lieka tai, ką jis kasdien girdi. Štai dėl ko šiandien yra labai svarbūs vaikų židinėliai, vaidinimai, ansambliai ir visa, kur vaikas gali išgirsti kitą vaiką lietuviškai kalbant. Vyresnio amžiaus vaikus, jei jie nebuvo pratinami prie panašių susibūrimų, gal ir reikės priversti nueiti, bet tai yra viena iš daugelio priemonių lietuviškumui palaikyti. Parengimų vadovai turėtų stebėti ir perspėti angliškai kalbančius vaikus.

Žinau keletą motinų, kurios pačios moko vaikus lietuviškai skaityti. Ar nevertėtų visoms motinoms pasekti jų pavyzdžiu? — Kai vaikui neįmanoma lankyti lituanistinę mokyklą, tai labai gera priemonė jį išmokyti lietuviškai skaityti.

Ar nereikėtų motinoms išdrįsti ir tarti: “Mano namuose kalbama tik lietuviškai!” (Oi, koks baisus netaktas!) Bet ar nereikėtų liautis viską vynioti į vatą ir pažiūrėti į dalykus atviromis akimis? Ir, mielos mano, ar nereikėtų mums pačioms nustoti kalbėti angliškai su savo vaikais lietuviškuose subūvimuose? Mumyse tebėra prisitaikymo gyselė, mes bijome išsiskirti iš minios. Mes, kaip tas Jakšto “Diplomatas”, “ne tik lazda, kaliošus, bet ir savo nuomonę paliekame už durų”.

Gyvename krašte, kuris auga kitų tautų ir kultūrų šėšelyje, sparčiu žingsniu žengdamas pirmyn, diena iš dienos įgaudamas savitesnį veidą. Už mūsų jiems atiduotą jaunimą šis kraštas mums gausiai apmoka materialinėmis gėrybėmis. Mes, kaip tos pasakos Protuolis ir Gudruolis, atsisakome kovos, prideriname prie sąlygų.

Išvada: Ar verta mums spirtis ir bandyti išlaikyti jaunimą lietuvišką? — Jei taip, kaip tai padaryti? Kad šiandien išlikus lietuviu, reikia kovoti. Kova ilga, varginanti, nuolatinė. “Vyžota, lopyta mano Lietuvėlė, bet ji mano”. Ar ne gėda mums, išaugusiems ir gavusiems pilną ar dalinį išsilavinimą savame krašte, atiduoti savo vaikus kitoms kultūroms, “patręšti žemę kitoms tautoms”? — pasak vieną amerikietį rašytoją. To paties rašytojo žodžiais tariant: “Kačiukas, nors ir gimęs pečiuje, nebus pyragas. Jis vistiek liks tik kačiukas.”

PAS MUS IR SVETUR

Illinois Lietuvių Gydytojų Draugijos Pagalbinis Moterų Vienetas Central Community ligoninės, Chicagoje, bibliotekoj nutarė įsteigti lietuviškų knygų skyrių. Tam tikslui draugijos vardu dr. A. Lipskienė "Drauge" užsakė didesnį knygų skaičių ir kreipėsi į Ill. Liet. Gyd. Dr-jos narius, kad paaukotų knygų minėtai bibliotekai.

Ill. Liet. Gyd. Dr-jos suruošto Maironio 100 metų gimimo sukakties minėjimo metu dr. A. Lipskienė ir p. A. Mažeikienė "Palik savo ašaras Maskvoj" knygos Fondui surinko nemažą pinigų sumą.

Waukegan, Ill. miesto burmistras vasario 16 d. paskelbė Waukegan'e "Lietuvių Diena". Burmistraž aplankė lietuvių delegacija, kurios narių tarpe buvo p. B. Kožicienė. Vasario 16 d. minėjimo metu vietinių lietuvių gydytojų žmonos p. B. Čiurienė, p. B. Kožicienė, p. C. Leseckienė ir p. J. Šalnienė išpildė Budriūno "Tėviškėlė" ir Mendelsohn'o "Atsisveikinimas su tėvyne".

Solistė J. Šalnienė yra pakviesta Waukegan Philharmonic Society dainuoti "Kismet".

Waukegan kovo 24 d. įvyko tarptautinė paroda. Prie parodos ir vaišių paruošimo prisidėjo ponios: Čiurienė, Giniotienė, Kožicienė, Leseckienė, Valerija Mažeikienė, Šalnienė ir Taučienė.

Maironio minėjimo programos vedėjas pradeda linksmąją dalį su Ill. Liet. Gyd. Moterų Pagalbinio Vieneto pirmininke Alina Lipskiene.

KRONIKA

ILLINOIS

★ *Illinois Liet. Gyd. Draugijos susirinkime*, įvykusiame sausio 30 d. Dr. K. Ambrozaitis skaitė paskaitą ir demonstravo filmą apie Rentgeno spindulių įtaką į žmogaus organizmą.

Vėliau buvo svarstyta kultūrinių premijų pasiūlymai. Balsojant, balsų dauguma nutarta 1000 dolerių skirti "Lituanus" žurnalo parėmimui.

★ *Illinois Liet. Gyd. Draugijos susirinkime*, kovo 27 d. dr. Z. Rudaitis skaitė paskaitą apie klubo sąnario šlubavimo priežastis pas vaikus. Prelegentas pabrėžė svarbą ankstyvo diagnozavimo ir gydymo. Buvo parodyta viena pacientė su gerom gydymo pasekmėm. Dr. E. Ringus pademonstravo eilę rentgeno nuotraukų su prigimtu klubo kaulo išnirimu, epiphyseolysis'u, Pertes liga, Osteoid sarcoma ir t. t.

Vėliau dr. V. Tauras pranešė apie L. G. Biuletenio finansinius sunkumus, kurie susidarė dėl kolegų uždelsto prenumeratų mokėjimo.

Dr. A. Montvidas pasiūlė iš draugijos išdo duoti pašalpą 300 dol., tai yra vieno biuletenio numerio išleidimui. Susirinkimas šį pasiūlymą dauguma balsų priėmė.

Nutarta paskirti iš kultūros fondo 100 dol. Cicero Lituaništinėi mokyklai.

★ *Dr. K. G. Balukas*, akušerijos ir moterų ligų specialistas, savo kabinetą perkėlė į 6649 S. Pulaski Rd., Crawford Medical Building.

★ *Dr. Juozas ir Kleopatra Leseckai*, gyveną Fox Lake, Ill., sausio mėn. 20 d. Waukegane krikštijo savo sūnelį Juozo, Lino ir Cezario vardais.

★ *Dr. V. Kožica* laikė paskaitą apie Maironio kūrybą ALB Waukegano apylinkės suruoštame Vasario 16 d. minėjime.

★ *Dr. E. Deckys*, nervų ligų specialistas, atidarė savo kabinetą 4063 Archer Ave, Chicago.

★ *Dr. Bobelis* su žmona vasario m. buvo išvykę atostogų prie Coast of Mexico.

★ *Dr. Ona Mironaitė* kovo mėnesį buvo nuskridusi į Miami, su tikslu dalyvauti anesteziologų konvencijoje.

★ *Dr. Juozas Petrikas*, plaučių ligų specialistas, nuo birželio mėn. 1 d. yra skiriamas Pleasant View Sanatorijos direktorium, todėl savo privatų kabinetą, esantį 1823 Baugh Ave., East St. Louis, uždarys. Apylinkėj yra šimtai lietuvių, susibūrusių į AJV Liet. Bendruomenę, todėl būtų gera, kad jo vieton atsikeltų kitas lietuvis gydytojas.

★ *ILG Draugijos susirinkime*, įvykusiame balandžio 24 d., dr. I. Kuras ir dr. A. Milius referavo įdomų naujagimio mirties atsitikimą, klininiai-patologiniu žvilgsniu. Po įdomių diskusijų dr. J. Valaitis perskaitė patalogo-histologinių tyrimų duomenis, kurie parodė, kad minėto naujagimio mirties priežastis buvo hyalininės membranos ligos atsiradimas.

Užbaigiant dr. J. Valaitis dar padarė pranešimą apie jo padarytų 168 naujagimių skrodimų duomenis, kuriais remdamasis, išvedė prenatalinių mirties priežasčių statistiką.

Dr. F. Kaunas, parengimų komisijos vardu, pranešė, kad š. m. birželio 24 d., AMA suvažiavimo išvakarėse, Pick Congress viešbuty, manoma suruošti Liet. Gyd. banketą, kuriame galėtų dalyvauti visi lietuviai gydytojai atvykstantieji į AMA suvažiavimą.

Savaime aišku, į banketą bus kviečiami dantų gydytojai, veterinarijos gydytojai, studentai medikai, rezidentai bei gydytojų kviečiami svečiai. Susirinkusieji tam vienbalsiai pritarė.

★ *Dr. K. Ambrozaitis*, "Į laisvę" fondo pirmininkas, kovo 3 d. "Draugo" kultūriniam priede, suteikė išsamių žinių apie to fondo įsteigimo tikslus ir veikimą.

★ *Dr. kapt. Juozas Manelis* atlieka karinę tarnybą Illinois Army National Guard, kur jis eina divizijos psichiatro pareigas. Be to, jis specializuojasi chirurgijoje Illinois Central Hospital. Neseniai Čikagos Chirurgų Draugijos susirinkime jis padarė pranešimą apie traumatinius rankų sutrikimus.

★ *Dr. J. Ramunis* iš Čikagos persikėlė į Victoria, Ill. ir ten atidarė savo kabinetą.

★ *Dr. K. Bobelis* Kuchel - Lipscomb rezoliucijos komitetui paaukojo 100 dol., gi Dr. K. Ambrozaitis tam pačiam komitetui paskyrė 50 dol.

★ *Dr. Z. Brinkis*, baigęs chirurgijos rezidenciją, buvo pakviestas instruktorium gaillestingų seserų mokyklon, kur jis dėsto bendrąją chirurgiją ir kooperacinę ligonių priežiūrą. Pastaruoju metu pradėjo dirbti pas dr. J. Waitkų, kur mano atlikti chirurginę praktiką — preceptorship.

Dr. Z. B. atvyko Amerikon 1957 m., internshipą atliko Cook County ligoninėje ir valstybinius egzaminus išlaikė 1960.

Baigęs medicinos studijas Vokietijoje, Tuebingene, studijavo socialinę ir teismo mediciną Prancūzijoje ir Ispanijoje, kur gavo teismo medicinos specialisto diplomą.

Š. m. balandžio 22 d. įvyko dr. Zigmo Brinkio ir Nidos Žibutės Balsytės sutuoktuvės, Los Angeles, California.

Jaunavedžių sutikimas Čikagoje bus gegužės 5 d. 7 val. vak., Balio Pakšto salėje. Medaus mėnesiui buvo išvykę į Havajus.

★ *Dr. P. Tunkūnas* gavo padėkos laišką iš Tuebingeno patologijos profesoriaus dr. Erich Letterer, kuris būdamas Čikagoj buvo susitikęs su dr. Tunkūnu, dr. Valaičiu ir kitais lietuviais gydytojais. Jie jam palikę geriausių išpūdžių. Laiške pažymi, kad dr. J. Valaičiui pasiuntė jo parašytą bendrosios patologijos vadovėlį, kaipo dovaną Liet. Gyd. Draugijai Tuebingeno prisiminimui.

★ *Daktarai Milda ir Stasys Budriai, dr.-ai P. Mažeika, R. Vienužis, B. Beinoris* su žmonomis išvyko į Las Vegas, nevada, su tikslu dalyvauti bendrosios praktikos konvencijoje. (The American Academy of general practice).

★ *Dr. S. R. Sidrys* dalyvavo oftalmologų suvažiavime Peru valstybėj.

★ *Dr. A. Razma* išrinktas Lietuvių Fondo Tarybos pirmininku.

★ *Dr. S. Biežis* pirmininkavo konsulo dr. P. Daužvardžio pagerbimo akademijai Chicagoje.

★ *Dr. K. Pemkus* yra gyd. k! Gajos pirmininkas.

★ *Dr. G. Grinis* iš Lockport, Ill. persikėlė į New Holland, Ill. ir prisijungė prie dr. A. Miliaus grupės.

INDIANA

★ *Dr. K. Ambrozaitis* paskirtas radiologijos departamentu direktorium, Methodist Hospital of Gary, Ind., kuri turi apie 400 lovų.

KALIFORNIJA

★ *Dr. J. Gudauskas* Los Angeles Veteranų ligoninėj ve-da emphysematikų skyrių. Vėliau jis mano pereiti į metabolizmo ir širdies ligų klinikas. Minėta ligoninė yra sujungta su USLA Universitetu, todėl profesiniam tobulėjimui sąlygos yra labai geros. Tik visa bėda yra, kad tenka daug dirbti ir visuomeniniams reikalams laiko nebelieka. Kalifornijos Liet. Gyd. Draugijos steigimą siūlė užkrauti kitiems kolegoms.

Ponia Giedrė lanko kursus, kuriuose mokosi, kaip rašyti filmams muziką. Mat, Hollywood'as arti — perspektyvos neblogos.

★ *Dr. J. Jurgilas* gerai verčiasi privačia praktika Grenada Hills, visai netoli Los Angeles. Dirba daug ir net visų pacientų, kurie kreipiasi, priimti neįstengia. Rudeniop mano statyti sau ofisą, nes čia samdymas kabinetų labai brangiai kainuoja.

Daktaro duktė Jovita studijuoja mediciną Vokietijoje — Heidelbergo Universitete. Mokslas gerai sekasi ir ji yra patenkinta pasirinkta profesija.

Dr. Jurgilas prisiuntė 10 dolerių L. G. Biuleteniui paremti.

★ *Dr. Algirdas J. Krukas* baigė medicinos studijas Vokietijoje. Prieš penketą metų jis atliko internšipą Los Angeles mieste, kur dabar pradėjo savystoviai dirbti, kaip psichiatrijos specialistas. Dr. Krukas pastaruoju laiku lankėsi Čikagoj.

KANADA — TORONTO

★ *Dr. J. Sungaila*, Pasaulio L. B. pirmininkas, kovo mėn. 11 d. Toronte, įteikiant B. Pukelevičiūtei dramos konkurso premiją, pasakė turiningą kalbą, ragindamas knygų leidėjus, rašytojus ir skaitytojus glaudžiai bendradarbiauti ir siekti lietuviškos kultūros gyvastingo renesanso.

★ *Dr. M. Arštikaitytė* buvo išvykusi atostogų į Šveicariją, kur turėjo galimybės grožėtis žavinga gamta ir slidinėti pašliūžomis po kalnus.

★ *Dr. Norvaišienė* dalyvauja visuomeninėj veikloj energingai rinkdama aukas Vasario 16 Gimnazijai Vokietijoje.

★ *Dr. S. Pacevičiaus duktė Danutė* studijuoja mediciną Toronto Universitete.

★ *Dr. A. Užupienė* atstogas praleido Kalifornijoje.

★ *Dr. A. Salkus - Salkauskas* perkėlė savo ofisą naujon vieton, kur sėkmingai verčiasi privačia praktika. Pažymėtina, kad dr. Antanas yra didelis meno mėgėjas ir jo keramikos kūriniai yra aukšto meninio lygio ir verti dėmesio.

★ *Dr. A. Pacevičius* balandžio m. lankėsi Čikagoje, kur turėjo galimybės pamatyti operą "Aida" ir dalyvauti operos solistų bei choristų pagerbimo vaišėse. Be to, dr. A. P. turėjo pasitarimus su ALGS Valdybos atstovais dėl įkūrimo naujų liet. gydytojų draugijų Kanadoje, pvz., Montrealy.

Neužilgo dr. Antano rezidencijoj bus sušaukta Kanados Liet. Gyd. Draugijos susirinkimas, kur bus išrinkta nauja valdyba.

NEW YORKAS

★ *New Yorko Liet. Dantų Gydytojų Draugija* š. m. vasario 4 d., dr. Vytuvienės bute, turėjo savo metinį susirinkimą. Buvo perrinkta valdyba, kurią sudaro: dr. J. Snieškienė, dr. R. Soldaitienė ir dr. J. Vytuvienė. Susirinkime dr. Ibsenas Skeivys skaitė paskaitą. Po paskaitos dr. Vytuvienė paruošė puikias vaišes.

★ *Dr. L. Giedraitienė*, dirbanti Veteranų ligoninėj E. Northport, L. I., veteranų administracijos buvo išsiųsta specialiems post graduate kursams į University of Michigan, Ann Harbor, Mich.

CLEVELANDAS, OHIO

★ *Dr. Petras Stungys* išlaikė valstybinius egzaminus ir gavo teises verstitis privačia praktika Ohio valstijoje. Dr. ir ponia Stungiai augina du sūnus, kurių vienas jau mokosi Universitete.

★ *Dr. V. Ramanauskas* išrinktas Vilties bendrovės pirminku.

★ *Dr. Vaclovas Dragūnas* iš Illinois irgi neseniai išlaikė Ohio valstybinius egzaminus. Pastaruoju metu jis dirbo Manteno valstybinėj ligoninėj (Ill.), vidaus ligų skyriuj. Dr. V. D. medicinos mokslus baigė Vokietijoje, o interšipą atliko Englewood ligoninėj, Čikagoj.

★ *Dr. Juozas ir Birutė Skrinskai* buvo išskridę Europon dviem savaitėm atostogų, kurias praleido Alpių kalnuose.

WISCONSIN

★ *Dr. Vytoldas Balčiūnas*, vidaus ligų specialistas, nuo šių metų pradžios įsikūrė Kenošoje, kur yra nemaža lietuvių kolonija.

AUSTRALIJA

★ *Dr. V. Ivinskis ir dr. L. Petrauskas* tebedirba Naujojoj Gvinejoj, kur tenka dirbti tarp laukinių žmonių ir nuolatiniame pavojuj nuo vabzdžių, platinančių tropines ligas. Jei jie ten laimingai išbus tris metus, tai galės grįžti Australijon, kur gaus teises verstitis privačia praktika.

Dr. V. Zygas paliko Naująją Gvinėją ir išvyko Australijon specialiom studijom.

★ *Dr. Kristina Bredikytė*, baigusi medicinos studijas, atlieka vienų metų praktiką Geelong & District Hospital, 60 mylių nuo Melbourne.

★ *Dr. J. K. Mikolajūnas*, dėkodamas už prisiųstą L. G. Biuletenį, rašo, Australijos liet. gydytojai vieni yra baigę studijas Europoje ir išlaikę egzaminus gavo gydytojo teises, kiti baigę studijas Australijoje ir įgijo diplomus.

Dr. Mikolajūnas mėgins užmegzti su Australijos lietuviams gydytojais ryšius, apie ką pažadėjo painformuoti ALGS Valdybą. Jis mano, kad visi Australijos lietuviams gydytojais pritaris Pasaulio Liet. Gyd. Sąjungos įkūrimui.

★ *Ona Roma Varonekaitė* baigė medicinos mokslus Adelaidės Universitete.

★ *Gytis Danta* baigė medicinos studijas Sydnėjū su ypatingais atžymėjimais, būdamas vienas iš pirmųjų New South Wales valstijoje.

★ *Dr. B. Vingilis* taip pat baigė mediciną Sydnėjū ir dabar atlieka praktiką Bankstown ligoninėje.

KOLUMBIJA

★ *Dr. Gaurišas*, dantų gydytojas Medeline, daug prisideda prie lietuviškos veiklos, praveddamas parengimus ir skaičiuojamas savo poeziją.

RYTŲ VOKIETIJA

★ *Iš Rytų Vokietijos* nuo 1945 m. pasitraukė 5000 gydytojų, todėl ten vienas gydytojas privalo aptarnauti 8000 gyventojų. Be abejo, gyventojų sveikatingumas dėl to smarkiai nukentėjo.

Pastaruoju metu ten plečiasi šiltinės epidemija: 40 žmonių jau mirė ir apie 30,000 serga. Vakarų Vokietijos pasiūlymą padėti vaistais ir gydytojais, komunistai atmetė.

OKUPUOTA LIETUVA

★ *Kauno "Kaspino" fabrike* iš specialios plastinės medžiagos buvo pagamintos dirbtinės kraujagyslės, kurios buvo sėkmingai panaudotos praktikoje. Fabrike manoma įrengti specialų skyrių dirbtinėms kraujagyslėms gaminti.

★ *Džiovos Institutas Vilniuje* paskelbė, kad 1961 metais iš 10 tūkstančių gyventojų susirgo džiova 43,6, kai tuo tarpu Lenkijoje — tik 28,1. Pabrėžta, kad džiova Lietuvoje vis tik pasilieka svarbi socialinė problema.

★ *Dr. Jonas Kaškaitis - Kaškiaučius* neseniai sugrįžęs į Lietuvą, "Sveikatos Apsaugos" No. 11 1961, rašo, kad Tarybų Sąjunga ir JAV — du visai skirtingi pasauliai. Anot Kaškiaučiaus, Amerikos gydytojai gydo ne ligonį, o savo kišenių. Esą, jie laužo Hipokrato priesaiką, atmesdami bet koki humaniškumą.

Neigiamai pasisakė ir dėl AMA, kuri nesutinka su visa tuo, kas mažina gydytojų biznį. Kalba ir apie honorarų didumą bei ligoninių aukštas kainas, kurios, esą, daugeliui nepriėmamos. O chirurgų kainos už operacijas yra fantastiškos. Labai brangūs vaistai.

Dr. Kaškiaučius užbaigdamas pabrėžia, kad Amerikos medicina tai yra biznis. (Kas gali įtikėti jo tokia informacijai?

Red.)

★ *Prof. Z. Januškevičiui*, Kauno Valst. Med. Instituto Rektoriui, 1961 m. spalio 11 d. suteikta Liet. TSR nusipelnusio mokslo veikėjo garbės vardas.

Dr. Januškevičius ir dr. J. Bruzas, padedant Jaroniui ir Pukui, sukūrė aparatą — tromboelastografą, kuris buvo sėkmingai demonstruotas Maskvoje ir Londone.

DĖMESIO LIETUVIAMS GYDYTOJAMS!

Nuo š. m. birželio 1 d. pasitaiko puiki proga užimti jau išdirbtą lietuvių gydytojo praktiką St. Louis mieste, kur gyvena šimtai lietuvių. Bus sudarytos sąlygos įeiti ant stafo net dviejose ligoninėse. Dėl smulkesnių informacijų rašyti dr. J. Petrikui, 1823 Baugh Ave., East St. Louis.

● *Illinois Liet. Gyd. Draugija*, įvertindama lietuvių sportuojantį jaunimą, balandžio 28—29 d. Chicagoje įvykusių š. Amerikos Lietuvių Sportinių Žaidynių krepšinio pirmenybių rengimą parėmė \$100 auka.

WEDDING FLOWERS
 CORSAGES - PLANTS
 FUNERAL FLOWERS
 POTTERY & GIFTS

BEVERLY HILLS FLORAL CO.

Exclusive But Not Expensive

2443 West 63rd Street
 Chicago 29, Illinois

ANTHONY & ALDONA GUZAUSKAS
 Proprietors

PRospect 8-0833 — 8-0834

*Compliments of***MARQUETTE MEDICAL LABORATORY**

6132 S. KEDZIE AVENUE CHICAGO 29, ILL.

WAlbrook 5-2670 Phones WAlbrook 5-9792

PROFESSIONAL PHARMACIES**REMLAKE — ROCHKES****ROCHKES**

Apothecary

Medical Arts Pharmacy

2421 W. 63rd. Street

3213 W. 63rd Street

HE 4-1500

WA 5-4787

Open Daily 9:30 — 10

Open Daily 10 — 10

Wednesday & Saturday 9:30 — 9

Sunday 10 — 2

MARQUETTE

Medical Building Pharmacy, Inc.

6132 S. Kedzie Avenue

GR 6-3535

Open daily 10 — 10

Wednesday 10 — 6

Saturday 9:30 — 6

**PHYSICIAN'S, DIABETIC'S and SICKROOM
SUPPLIES****WE OFFER A FREE AND EFFICIENT PICKUP
AND DELIVERY SERVICE**

terra

3237 W. 63rd ST., CHICAGO 29, ILL.

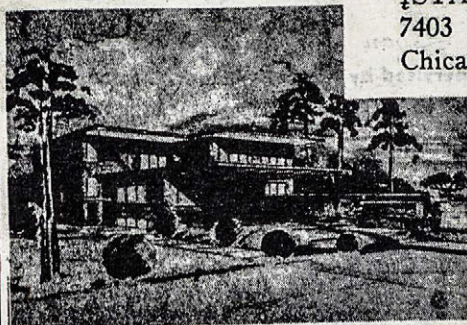
Telefonas — 434 - 4660

STANKUS CONSTRUCTION CO.

ATLIEKAME VISUS STATYBOS IR PROJEKTAVIMO
DARBUS

SKICUS
IR PROJEKTŲ ĮKAINAVIMUS
ATLIEKAME VELTUI

ĮSTAIGOS ADRESAS
7403 So. Western Ave.
Chicago, Ill.

Tel.:
PR 8-2013
GR 6-2800
Namų PR 8-1291

RETURN TO: 40
Lithuanian Medical Bulletin,
3241 W. 66 Place,
Chicago 29, Ill.
Return postage guaranteed.

LIET. BIBLIOT.
TARNYBOS
DOVANA

**MIELI LIETUVIŲ GYDYTOJŲ BIULETENIO
SKAITYTOJAI,**

Taupykite saugioje, lietuviškoje taupymo
Bendrovėje, kuri pasižymi savo rekordu:

★ Įsteigta Chicagoje 1905 metais.

★ Nuo 1905 metų pergyvenome karus, eko-
nomines depresijas, panikas ir krizes, tačiau
visiems savo tautytojams išmokėjome kiekviena
sutaupyta dolerį.

★ Jūsų pinigus galima perkelti iš kitur, jei
atsinešite savo banko knygutę.

★ Pinigų taupymui nereikia važinėti, juos
galite atsiųsti paštu, nes mes apmokame visas
pašto persiuntimo išlaidas.

★ Dabartinis mokamas dividendas $4\frac{1}{4}$ visose
taupymo saskaitose.

Sirdingai ačiū!

MUTUAL *Federal* SAVINGS

and Loan Association

Chartered and Supervised by the United States Government
2202 W. CERMAK ROAD • CHICAGO 8, ILLINOIS
Phone: Virginia 7-7747 John J. Kazanauskas, Pres.

